

Самовбивча руїна Європи: народжуваність і міграція як виклик

Опубліковано: *Гай-Нижник П.* Самовбивча руїна Європи: народжуваність і міграція як виклик // Павло Гай-Нижник – доктор історичних наук. Особистий сайт. – 2020. – 3 лютого [Електронний ресурс] Режим доступу: http://hai-nyzhnyk.in.ua/doc/2020doc_migraciya.php

Опубліковано: *Гай-Нижник П.* Самовбивча руїна Європи: народжуваність і міграція як виклик // Matrix Divergent. – 2020. – 3 лютого [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://matrix-info.com/samovyvcha-ruyina-yevropy-narodzhuvanist-i-migratsiya-yak-vyklyk/>

ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК ДИВІТЬСЯ:

Національна ідея: роздуми кризь призму нових викликів сучасності

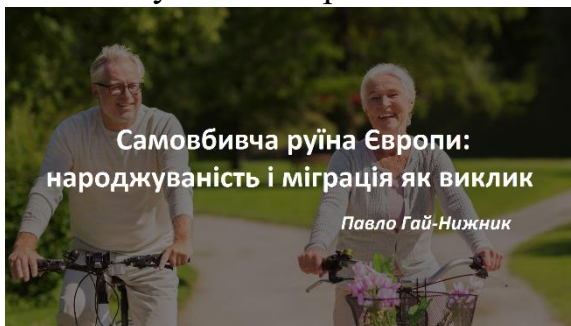
За відомостями, які нещодавно оприлюднив уряд України, чисельність населення України на 1 грудня 2019 р. становила 37 млн 289 тис. осіб (без урахування анексованого Криму та окупованих теренів Донбасу). Такі невтішні цифри було отримано внаслідок т. зв. «електронного» перепису, за підсумками якого за 28 років незалежності держави Україна, її населення зменшилося на 15 млн осіб.

У країні мешкає 6 млн 248 тис людей віком 65 років та старших, а також 5 млн 756 тис дітей віком до 14 років. При цьому українців раннього працездатного віку (тобто від 15 до 24 років) 3 млн 584 тис., основного працездатного віку (від 25 до 54 років) – 16 млн 458 тис., а також 5 млн 243 тис. українців зрілого працездатного віку (від 55 до 64 років). Крім того, в Україні мешкає більше жінок, ніж чоловіків (20 млн 9 тис. жінок, а чоловіків – 17 млн 280 тис.).

Однак таким «електронним» опитуванням неможливо було обчислити справжні тенденції, як от: відсоток природної смертності, відсоток втрат через скорочення народжуваності, або ж внаслідок міграційних хвиль тощо. Проте, цілком логічними є усі ці ознаки єдиного процесу – вимирання українців в Україні. Та чи відрізняється нинішня Україна від Західної Європи, чи має вона спільні тенденції й чи є відмінними її тенденції щодо народжуваності та зовнішньої міграції та які небезпеки очікують нас в майбутньому?

Разом з тим слід усвідомлювати, що глобальні спраги, голод, природні катаклізми, локальні війни тощо здійматимуть нові великі міграційні хвилі, що вже спричинили в Західній Європі «кризу біженців», а в перспективі перетворяться на цунамі великого переселення народів. Значний притік мігрантів створює не лише серйозне фінансове та продовольче навантаження на країни прибуття, а й несуть із собою хвороби, релігійне та культурне протистояння, соціальне навантаження (неповагу до норм та традицій країн перебування), трансформацію трудового та людського потенціалу, що обумовлені структурою міграційних потоків, зростання ксенофобії і злочинності за національною ознакою й, зрештою, терористичну загрозу і внутрішні вибухи громадянських конфліктів. Вже сьогодні чітко проявляються перші системні проблеми в країнах ЄС не тільки в економіці, але і релігійного, а також расово-національного характеру, які в кінцевому підсумку лише через десятки років незмінно призведуть західно- і центрально-європейські країни до істотних внутрішніх потрясінь, кардинально змінивши, в першу чергу, етнополітичне обличчя сучасної Європи.

Більше того, існує загроза й іншого гатунку. Суть її криється у закономірностях репродуктивності населення. Відомо, що для елементарного заміщення поколінь загальний коефіцієнт народжуваності має становити 2,1 дитини на одну жінку (низький коефіцієнт народжуваності (<16,0%) забезпечує просте відтворення населення, а 16,0–24,9% – середнє). Вже на сучасному етапі становище європейського суспільства перебуває на рівні виродження (в економічно розвинутих країнах на літніх людей у віці від 60 років та старіше доводиться 21% населення, а Італія, Німеччина, Швеція, Греція, Австрія та ін. держави відносяться до категорії «найстаріших» країн світу). Коефіцієнт народжуваності білого населення там перетнув катастрофічну межу й, наприклад на Кіпрі становить 1,0 дитини, в Андоррі – 1,1, в Боснії-Герцеговині, Польщі й Молдові – 1,3, у Німеччині – 1,4, у Великобританії – 1,7, у Швеції – 1,9 (Франція перебуває на рубіконі 2,1 цього коефіцієнту за рахунок високої народжуваності т.зв. національних меншин і мігрантів). Натомість коефіцієнт народжуваності, для порівняння, в Нігері становить 7,1 дитини, в Чаді – 6,7, в Сомалі – 6,1, в Малі й Афганістані – 6,0, в Південному Судані – 5,9, Буркіна-Фасо – 5,4.

Європи, яку ми знаємо нині, білої й християнської Європи, більше не існуватиме! Вона зникає вже нині на наших очах й конвульсіями власного

самогубства застерігає Україну та європейські слов'янські і скандинавські нації від втрати власних культурної самосвідомості, релігійної душі й расового обличчя.

Чи перебуває Україна у зоні ризику «старіння» (депопуляції) нації? Так, вона потрапила до списку з 91 країни, де жінки народжують в середньому менш як двоє дітей. Чи стане привабливою для майбутнього нашестя мігрантів Україна? Безсумнівно! Усі ці та інші загрози, якщо держава заздальгідь не готуватиметься до них і вже сьогодні не вироблятиме дієві запобіжники, як правило, спричинять соціальну нестабільність, поставлять під загрозу цілісність країни, спадкоємність культури та існування нації як такої. Українська держава має зжорсточити міграційне законодавство (квоту щодо іноземців слід довести до мінімуму й лише для осіб, що займаються науковою діяльністю; громадянство України повинно надаватися неукраїнцям за національністю лише у виключних випадках). Нелегальні мігранти, затримані в Україні, мають залучатися до примусової праці, аби таким чином самим заробити кошти на своє переправлення до Батьківщини.

Світ переступив поріг епохи генетичної революції й окремі досягнення генної інженерії вже вступають у протиріччя зі світоглядними основами, торкаються традиційних уявлень про життя і смерть, материнство і батьківство, любов і піклування, харчування тощо.

І чи потрібна Україні в цьому контексті оновлена сучасна національна ідея? Однозначного ж визначення чи універсальної формули щодо національної ідеї не існує. Й чи доречні вони? Та все вважаю, що національна ідея це – триєдина сполука, дух і спонука, у величі містичного призначення, усвідомленої боротьби за буття й успадкованого прагнення цивілізаційного поступу та світового провідництва, що самодостатньо живе і дихає неосяжною й нескінченною метою до:

- ✓ загальної єдності громадянства навколо традиційних національних цінностей та духовно-історичної пам'яті;
- ✓ консолідації усього народу у побудові могутньої сучасної і соборної держави на засадах націократії та консерватизму, а також соціальної справедливості й народовладдя;
- ✓ формування новітньої політичної нації через осучаснення державно-суспільних механізмів та посилення всенародного самоусвідомлення, що рясно скроплене з джерела національного егоцентризму й спорідне відчуттям обраності на ґрунті кровної спорідненості та расової спільності.

Відтак національна ідея є об'єднавчим чинником спорідненої історичною, культурною та господарчо-побутовою традицією спільноти єдинокровного народу, його ідеалізованою морально-ціннісною мрією та інтелектуально усвідомленою метою до створення умов розквіту взаємообумовлених кожного громадянина і цілого загалу суспільства, фільтром перед небезпекою розмиття традиціоналістичного чинника у глобалістичному вирі й, водночас, джерелом цивілізаційного загальнолюдського поступу, науково-технічного прогресу та інтеграції, вдосконалення новітніх гуманістичних орієнтирів і, разом з тим, дороговказом еволюції країни та

основою її безпекової стратегії, що унеможливилює занепад етнонаціонального і державотворчого суверенітету народу, стає запобіжником деградації його національно-расової особливості та забезпечує належне місце у планетарному суцвітті народів й гідне становище держави у системі існуючого і прийдешнього світопорядку.

Саме у готовності гідно зустріти якісно нові виклики часу, здолати новітні світові загрози, вижити у глибинних і всеохоплюючих людство метаморфозах як просвітницька єдина нація та успішна соборна держава, опанувати майбуттям і посісти провідне місце в прийдешній історичній епосі, світанок якої лише настає, й заявити про свою месіанське призначення у відродженні європейської ідентичності та раси, ось у чому має полягати сучасна національна ідея!